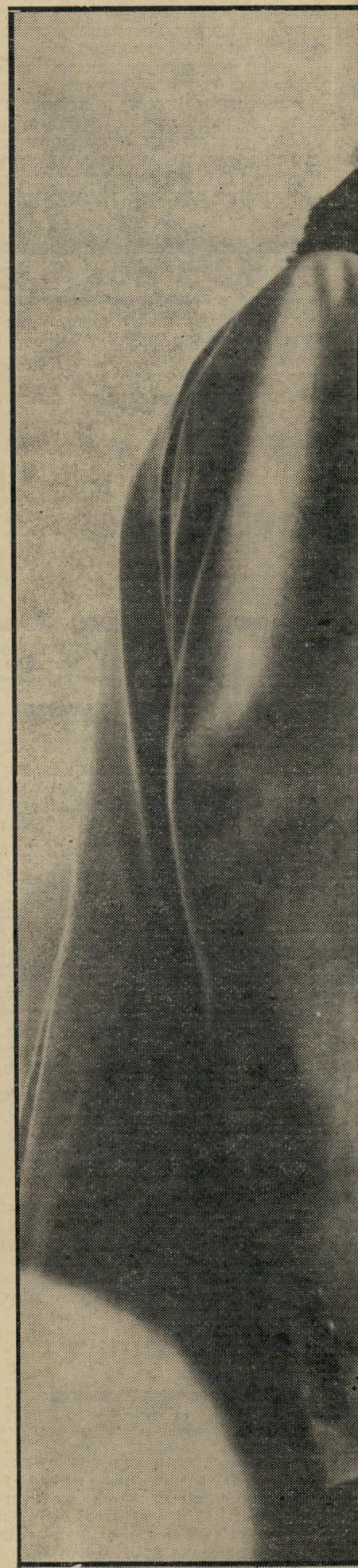
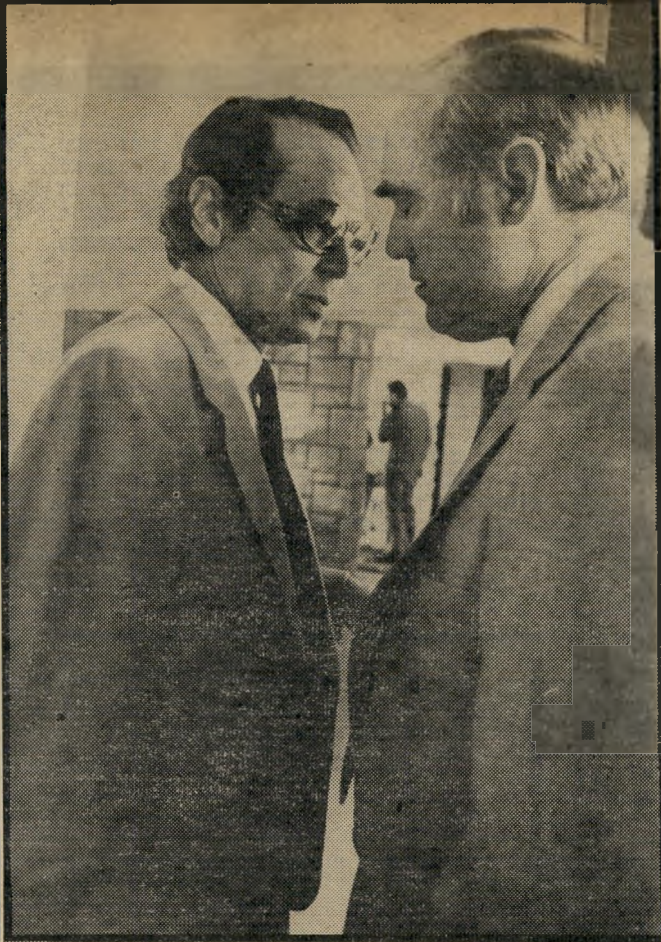

החרונה

דאגה וזעזוע: סעד מורתדא שומע על כפיטת נשיאו מפי השגריר סם לואיס

סעד מורתדא היה אולי מאוכזב שלא באו שרים אך נדהם שקיבל את הידיעה המדה

מקרב ערביי-ישראל, כמה עיתונאיות לענייני-חברה.

מעמד

סוריאליסטי

אם היה מורתדא מאוכזב, לא הראה זאת. הוא התלוצץ עם אורחיו והפך גיין את כושרו הדיפלומטי. כך עברה השעה 1 — השעה שבה

בהתנחלות חדשה. גם עזר וייצמן לא בא. על הדשא של בית-השגריר (השייך למחותנו של יצחק רבין, שלא בא גם הוא), עמדו, שוחחו, שתו ואכלו פלאפל הנספחים הצבאיים של השגרירות ה-שונות, במדיהם הססגוניים, וביניהם קצין ישראלי אחד: אברשה טמיר, נציג ישראלי בוועדה הצבאית המשותפת המצרית-ישראלית, שושלח על-ידי שרון. מלבדם נכחו במקום הכתבים לעניינים ערביים, כמה שגרירים, כמה נכבדים

דיין בפתח השגרירות

הודיע קול ישראל לראשונה כי קרה משהו במיצעד בקאהיר. איש במסיבה לא שמע על כך. גם אנשי השגרירות המצרית, שכולם נכחו במסיבה, לא ידעו. החגיגה נמשכה.

בדיעבד היה למעמד משהו סוריאליסטי. בעוד שבארץ החלה הידיעה מתפשטת וגורמת להתרגשות ולתדהמה, נמשכה החגיגה בבית השגריר בכפף-שמריהו, כאילו היה זה אי בודד בים.

בשעה 1.30, כאשר רוב האורחים החלו עוזבים, הופיע במקום השגריר האמריקאי, סם לואיס. בפנים רציניות התלחש עם השגריר המצרי. יתכן כי בהתלחשות זו נמסר לשגריר המצרי לראשונה על מה שקרה.

על כל פנים, רק אחרי שרוב האורחים הלכו נודע למורתדא כי קרה משהו חמור מאוד במצריים.

האורחים חזרו למחרת היום — לבניין השגרירות, כדי להביע תנחומים לשגריר ולחתום בספר המתאבלים.

למחרת היום: נבון מביע תנחומים בשגרירות

ליצרי מה שקרה בקאהיר